

CUEVASOVA, M. ZPOVĚD JONATÁNA PAPIŘNÍKA
PRAHA: EUROHEDIA GROUP, a.s. - KAMĚNÍKUBUS 2016.

Kapitola dvanáct

VELKÝ DRAKOSLEĎ

Jakmile jsem si rozmyslel, co za imaginárního kamaráda mám, šel jsem za Flo.

„Hele!“

Ukázal jsem jí extrémně realistický portrét, který jsem vlastnoručně nakreslil.

„Představuju ti... Velkého drakosleďe!“

„Týjo,“ vyrazila ze sebe Florentýna. „Je super.“

„Já vím,“ řekl jsem pyšně.

Flo se zarazila. „A... co že to je?“

„Velký drakosleď, samozřejmě,“ odpověděl jsem.

„Chápu. Je to zčásti drak,“ přitakala.

„A zčásti ryba,“ dořekl jsem.

„Čím se živí?“ zeptala se.

„Duhovými koktejly a tyčinkami z Mléčné dráhy.“

Ale nejradyji má hvězdný prach,“ odpověděl jsem.

„Tatka říkal, že k večeri je sekaná,“ poznamenala Flo.

Otočil jsem se a dělal, že si zaujatě šeptám s drakem, který tam ve skutečnosti nebyl.

„Jo,“ pronesl jsem nakonec. „Sekanou sní taky.“

Šli jsme do kuchyně, kde rodiče připravovali večeri. Na stole bylo prostřeno pro čtyři, jako obvykle.

„Musíme prostřít ještě pro jednoho,“ řekla Florentýna.

„Pro koho?“ divila se máma.

„Jonatán má nového imaginárního kamaráda,“ vysvětlila Flo. „Je to částečně drak a částečně ryba, ale je ochotný zkusit vaši sekanou.“